Kadın (Tirat)

Oyunun Adı: Yalnız Kadın
Yazar: Dario Fo
Çeviren: Füsun Demirel

KADIN – (Telefon çalar) Ah, kocam olacak… Hep bu saatlerde arar beni, özür dilerim, bir dakika…(Telefona gider) Alo? Evet… Ne? Neee, hastir bok… (Telefonu kapar. Utanmıştır. Komşuya tebessüm eder.) Ah çok affedersiniz… Ben aslında hiç kötü söz kullanmam ama bazen kaşınıyorlar… (işine devam eder) Yok… Yok… Kocam değildi, daha neler… Kim olduğunu bilmiyorum… Domuzun teki… Günde iki üç… Bin kere… Telefon eder… Öylesine iğrenç sözler söyler ki, hani o sözlerden, sözlükte bile bulamazsınız… Nereden biliyorum olur mu? Baktım sözlüğe, bulamadım… Hasta mı? Baksanıza bende, evde bir hasta var, İtalya'da ki bu tür bu hastaların sorumluluğunu taşıyamam ya… (Telefon yeniden çalar) Bak gene o… Ağzını bile açamayacak bu kez… Dinle domuz… Seni uyarıyorum, telefon polis tarafından dinleniyor.(Ses tonu yumuşar) Ciao (Komşuya) Kocam… Seninle ilgili yok canım, sandım ki… Bir adam durmadan telefon edip… Seni soruyor… Korkunç kötü sözler söylüyor… Sana kızgın… Çok… Diyor ki ona borcun varmış… (Ses tonu değişir) Bende korkutmak için polisten söz ettim… Evet… Evdeyim… Aldo, sana yemin ederim ki evdeyim… Özür dilerim ama sen hangi numarayı çevirdin… Eeee telefonu ben açtığıma göre nerde olabilirim, kapıyı üstüme kilitliyorsun (Komşuya) Signora, görüyorsunuz şu kocamı… Alo… Hayır kimseyle konuşmuyorum… Evet, Signora dedim ama… Ben arada kendi kendimi 'signora' diye çağırırım. Hayır evde kimse yok… Evde kardeşim var ama burada değil, içerde. Evet bebek uyuyor, evet mamasını verdim, evet çişini de yaptırdım, evet kardeşinin çişini de yaptırdım…(Kontrollü) Kim sinirli… Diyorum ki için rahat olsun evde herkes çişini yaptı…Ciao, evet… Hayır… Hayır çok neşeliyim…(Bağırır, çok sinirlidir) Çok çok neşeliyim… Aldo çok neşeliyim… (Bağırır) Burada bir yandan ütü yapıyordum bir yandan da gülüyordum… Evet Aldo, çok neşeliyiiiiiim…(Telefonu kapatır ve telefona karşı çığlık atar. Komşuya bakar, biran ciddidir sonra biran tebessüm eder. Yeniden sinirlerine hakim olur.) Gördünüz mü? Yalan söylemek zorunda kaldım… Yok… Hayır o domuzun telefon ettiğini söyleyemem sonra bana kızar… Evet biliyorum suç bende değil ama, diyor ki benim rahatsız olduğumu anlamak için devamlı arıyorlar böylece tatmin oluyorlar. Sonunda telefonu da kestirir diye korkuyorum. Zaten eve kilitliyor, hapisim… Sabah çıkarken beni kapatıyor… Alışveriş mi? (Ütüye başlar) Kendi yapıyor… Eh… Bir şey oldu mu diye hep arar… Oysa ne olacak ki bizim evde, sıradan sessiz bir aileyim işte…(O anda röntgenciyi görür. Göğsünü örter. Bağırırken.) Yakaladım işte seni…(Komşuya) Pardon bir dakika… Boş yere saklanma dürbününün camı güneşten parlıyor… Ayy… (Elindeki ütüyü göğsüne yapıştırır) Göğsümü yaktım… Yukarda… Siz göremezsiniz sizin pencerenizin daha üstünde… Bir röntgenci eksikti bugün… Görüyorsunuz değil mi, zavallı bir kadın kendi evinde biraz rahat bir giysiyle ütü bile ütüleyemiyor, bunların yüzünden paltoyla ütü yapacağız artık…